

faa godt beholde det System, man hidtil har haft med Hensyn til Maskiner, hvor Indenrigsministeren efter at have konfereret med og hørt den polytekniske Læreoanstalt, saa meddelte Patentet. Jeg veed ikke, hvad man skal med denne lærde Kommission, naar den netop viser saadanne tilbønlige og vanstelige Spørgsmaal fra sig, men paa den anden Side er det ikke noget uhyørligt eller ukendt, at en Autoritet, som skal handle foreløbig, foretager den foreløbige Undersøgelse og derved kommer til et vist Resultat. Jeg vil ikke henvise, saaledes som det ærede 4de Medlem for 1ste Kredts (Kusning) gjorde, til Forholdet mellem de overordnede Retter og Højesteret, thi det er noget andet, men man kender paa det juridiske Gebet saadanne Tilfælde, hvor der finder en foreløbig Afgørelse Sted, hvor vedkommende judicielle Embedsmand foretager netop denne foreløbige Undersøgelse og saa bestemmer sig for, hvad han vil gøre. Det gælder for Fogeden, naar der er Tale om at gøre Arrest, at han skal skønne og sentere foreløbig, men naturligtvis ligger den egentlige Afgørelse ikke hos Fogeden, men hos Domstolene, efter at Sagen er bleven procederet fra begge Parter Side. Overhovedet, hvad der forlanges her, er kun, hvad der kunde kaldes en foreløbig afgørende Undersøgelse, men den kan ikke fastes til Side, lige saa lidt som man kunde sige om Fogeden, at naar der begæres Arrest, skal han bare gøre Arrest, saa kan man senere ved Domstolene undersøge, om Arresten er rigtig eller ej. — Maaffe maa jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa den Inkonsekvens, som findes i det ærede Mindretals Betænkning, hvortil han støttede sig. Jeg fremhævede i mit første Foredrag, at Meningen øjensynlig var den, at Kommissionen skulde være bunden ved, hvad der fremkom i Form af Protest og ved de Bevisligheder, som stiftedes til Reje, men jeg maa maaffe fremhæve overfor den ærede Minister, at det ikke alene gælder om manglende Indsigelser, men ogsaa om manglende Bevisligheder, og det er meget værre. Indsigelse kan være kommen frem om, at det ikke er nogen ny Opfindelse, men den bliver ikke støttet ved tilstrækkelige Bevisdata, og saa skulde Kommissionen være nødt til at forkaste den. Men det ærede Medlem vil ved at læse den sidste Passus i Mindretallets Betænkning, hvortil han slutter sig, se, hvorledes Mindretallet falder ud af hele Tonen, idet Mindretallet giver Kommissionen Anvisning paa at indhente Erklæring fra Myndigheder og andre, der maatte have særlig Sagkund-

skab angaaende den paaqældende Opfindelse. Kommissionen skal saaledes paa egen Haand indhente Oplysninger endog fra særlig sagkyndige. Det stemmer ikke med Bestemmelsen om, at der ikke skal foretages nogen grundig Undersøgelse, og at Kommissionen kun skal holde sig til det, som Protestanten fremkommer med som Bilag til sin Protest.

Det glædede mig, at den ærede Minister viste saa megen Beredvillighed til nærmere at drøfte de Bemærkninger, jeg havde at gøre med Hensyn til flere Punkter; jeg indrømmer, at det var Hovedpunkter i Lovforslaget, skønt jeg ikke dermed kan give det ærede 2de Medlem for 9de Kredts (Stilling) Ret i, at jeg har saa mange Indvendinger imod Kommissionens Arbejde. Tværtimod, jeg finder Lovforslaget fortræffeligt; men jeg tror, at der er enkelte Punkter, hvor man er nødt til at gøre Forandringer. Jeg fastholder saaledes lige overfor den ærede Minister, at man ikke ret vel kan forsvare, at Patentbeskyttelsen skal begynde fra Indleveringsdagen, og den ærede Minister gjorde heller ikke nogen Indvending imod min Paa-stand om, at naar den Mand, der uden at fende Indleveringen — det er jo en rent hemmelig Akt — kommer til at foretage noget, som er i Strid med Patentet, bliver dømt til Erstatning eller Straf, ere vi i Strid med alle mulige Regler for Domfældelse. Men skal det paa den anden Side ingen Følger have, at der bliver gjort Bryd paa Patentretten, saa betyder Patentet jo ikke noget, og saa er Indleveringsdagen et uheldig valgt Udtryk.

I den Omstændighed, at den ærede Minister har villet lade Ordet „Bedrift“ gaa ud, ligger der maaffe endog mere end det, jeg fremhævede, da jeg sidst havde Ordet; og jeg er navnlig kommen ind paa denne Opfattelse ved den ærede Ministers Bemærkninger. Sagen er den, at naar man pointerer, at det ikke skal være i Erhvervsøjemed, i lukrativt Øjemed, ligger der deri, at enhver Virksomhed, der foretages i Statens eller Kommunens Tjeneste, hvad enten det er af et af Forvarsministerierne, eller det er af Forbæsenet eller af et af Departementet, der ligger under Indenrigsministeriet, som jo i høj Grad beskæftiger sig med, hvad man ellers kalder industrielle Virksomheder — nemlig paa alle de store Omraader, som i Virkeligheden høre til Folkets økonomiske Liv — faar Lov til frit at eksploitere andre Folks Patenter uden at svare Afgift, fordi Ministeren vil altid kunne sige, at det ikke sker i Erhvervsøjemed, det er et Statsøjemed eller et kommunalt Øjemed, det er nok en Bedrift, men det er ikke et Erhverv. Med